

- 4) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/161 την έννοια ότι ο γραμμωτός κώδικας, ο οποίος περιέχει τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2016/161, πρέπει να τυπώνεται απευθείας επί της συσκευασίας, ήτοι ότι η επικόλληση πρόσθετου εξωτερικού αυτοκόλλητου, το οποίο φέρει τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης, επί της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας από παράλληλο διανομέα δεν συνάδει προς το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/161;

- (¹) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67).
- (²) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2015, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας που εμφανίζονται στη συσκευασία των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2016, L 32, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Μαρτίου 2020 η Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 22 Ιανουαρίου 2020 στην υπόθεση T-19/18, Λιθουανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-153/20 P)

(2020/C 215/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: R. Dzikovič, K. Dieninis)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Τσεχίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 22 Ιανουαρίου 2020 το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-19/18, Λιθουανία κατά Επιτροπής, EU:T:2020:4, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως της Δημοκρατίας της Λιθουανίας κατά της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ),
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ή να αποφανθεί το ίδιο επί της υποθέσεως στηριζόμενο στους λόγους που εκτίθενται στην αίτηση αναίρεσεως και να αποφανθεί οριστικώς επί του αιτήματος ακυρώσεως της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ).
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Λιθουανίας προβάλλει τους ακόλουθους λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-19/18 (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση):

- 1) εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 65/2011(¹) και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι, με τη συλλογιστική που εξέδωσε στις σκέψεις 61 έως 80 της ανααιρεσιβαλλομένης απόφασης σχετικά με τα κριτήρια που εφαρμόστηκαν για να διαπιστωθεί αν οι αιτούντες αποτελούσαν ΜΜΕ (μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις), το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την απόφασή του κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση,

- 2) παραβίαση του άρθρου 256, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι, με τις σκέψεις 81 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της παρακολούθησης των έργων που κατατάσσονται στα έργα υψηλού κινδύνου, υιοθέτησε διαφορετική θέση από εκείνη του Δικαστηρίου σε προγενέστερες υποθέσεις με παρόμοιο αντικείμενο, καθώς και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι οι διαπιστώσεις περί τα πραγματικά περιστατικά που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 88 έως 92 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης είναι ανακριβείς,
- 3) εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 26 του κανονισμού 65/2011 και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι η συλλογιστική που εκτέθηκε στις σκέψεις 178 έως 188 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης σχετικά με τα κριτήρια εκτιμήσεως της ποιότητας των επιτόπιων ελέγχων περιέχει αντιφάσεις, με αποτέλεσμα να διευρύνεται αδικαιολόγητα το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 26 του κανονισμού 65/2011, και ότι, με τις σκέψεις 181 και 191 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων,
- 4) παραβίαση των άρθρων 263 και 256 ΣΛΕΕ και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι, με τις σκέψεις 195 έως 212 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξακρίβωσε εάν οι πληροφορίες της Επιτροπής όσον αφορά την ανεπάρκεια των ελέγχων σχετικά με τις δαπάνες των έργων ήταν ακριβείς, αξιόπιστες και συνεκτικές και ότι, ως εκ τούτου, ο έλεγχος νομιμότητας της απόφασης της Επιτροπής ενέχει πλημμέλειες.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 65/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ 2011, L 25, σ. 8).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 6 Απριλίου 2020 — Zipvit Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's
Revenue & Customs**

(Υπόθεση C-156/20)

(2020/C 215/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Zipvit Ltd

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- (1) Σε περίπτωση κατά την οποία (i) η φορολογική αρχή, ο παρέχων τις υπηρεσίες και ο υποκείμενος σε φόρο έμπορος έχουν ερμηνεύσει εσφαλμένα την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί ΦΠΑ και έχουν εκλάβει μια παροχή υπηρεσιών η οποία φορολογείται βάσει του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ ως παροχή υπηρεσιών απαλλασσόμενη του ΦΠΑ, (ii) η συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του παρέχοντος τις υπηρεσίες και του εμπόρου αναγράφει την αξία της παροχής άνευ ΦΠΑ και ορίζει ότι ο έμπορος βαρύνεται, εν πάση περιπτώσει, με την καταβολή τυχόν οφειλόμενου ΦΠΑ, (iii) ο παρέχων τις υπηρεσίες δεν αξιώνει και δεν δύναται πλέον να απαιτήσει από τον έμπορο να του καταβάλει επιπλέον τον οφειλόμενο ΦΠΑ, και (iv) η φορολογική αρχή δεν αξιώνει και δεν δύναται πλέον (λόγω παραγραφής) να απαιτήσει από τον παρέχοντα τις υπηρεσίες την καταβολή του ΦΠΑ που έπρεπε να έχει καταβληθεί, έχει η οδηγία (¹) ως αποτέλεσμα ότι η πράγματι καταβληθείσα αξία συνίσταται στον συνδυασμό ενός απαιτητού καθαρού ποσού και του ΦΠΑ που αναλογεί στο ποσό αυτό, ούτως ώστε ο έμπορος να μπορεί να αξιώσει έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 168, στοιχείο α', της οδηγίας, ως ΦΠΑ ο οποίος όντως «καταβλήθηκε» για την εν λόγω παροχή υπηρεσιών;